TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI

(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:

For 1 year $3.75; For 6 Months, $2.00; For 3 Months, $1.25; For 1 Month 50c.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuumalta: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c.

Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta $3.75; 6 kuukautta $2.00; 3 kuukautta $1.25; 1 kuukausi 50c.

SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:

1 vuosikerta $5.50; 6 kuukautta $3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa.

Telefooni: konttori 365, toim. 832.

1

Onko Saksankin keisarivalta kukistumassa?

Jos viimeisiin tietoihin voidaan luottaa, on Saksakin vallankumouksen partaalla ja sen keisarillisella hallituksella on samakohtalo edessään kuin Romanoffeilla. Venäjällä. Kansan suuri enemmistö on käynyt tyytymättömäksi ja vaatii kiihkeästi uudistuksia. Oikeastaan kansan pohjakerros, työväki, on ollut jo pitkän aikaa tyytymätön hallituksen toimenpiteisiin ja vaatinut tiukasti parannuksia, mutta Saksan militaristinen hallitus on tukahuttanut työväen äänen ankarilla hallinnollisilla toimenpiteillä. Toiselta puolen — näyttääkseen uudistushaluiselta ja pitääkseen työväestön tyytyväisenä — se jo sodan alussa määräsi rajahinnat tavaroille ja otti ruokatavaroitten jakelun yksityisten keinottelijain käsistä hallituksen huostaan, ollen ensimäinen sotivista maista, joka tällaisen toimenpiteen otti käytäntöön. Ja epäilemättä tuolla toimenpiteellä oli hyvä vaikutus kansaan nähden hallituksenkin näkökannalta katsottuna, sillä se lisäsi suuresti Saksan taistelukuntoisuutta. Mutta tämäkin toimenpide on vuosien kuluessa käynyt riittämättömäksi. Ruokatarpeita kun on vain rajoitettu määrä, niin parhaimmankaan jakosysteemin perusteella ei niitä ole riittänyt kylliksi kaikille, ja tämä on ollut omansa saamaan kansan tyytymättömäksi ja vaatimaan uudistuksia. Hallituksen on ollut pakko lainata korvansa noille vaatimuksille ja se on koettanut tyynnyttää levottomia alamaisiaan selittämällä, että nykyinen aika, jolloin Saksan on taisteltava kaikella voimallaan monelta ilmansuunnalta yhtaikaa hyökkäävää vihollista vastaan, ei ole sovelias uudistuksien toimeenpanemiselle, mutta että sodan jälkeen hallitus kylläkin ehdottomasti panee käytäntöön kansan vaatimat uudistukset.

Sillä tavalla Saksan hallitus on koettanut pitää kansaa kurissa ja myötätuntoisena valloituspolitiikalleen. Mutta nälkä, kurjuus ja yleensä ne suunnattomat uhraukset, joita sota kaikissa maissa on työväestöltä vaatinut, on ollut omansa Saksankin työväestön saattamaan levottomaksi. Se on väsynyt loppumattomiin uhrauksiin ja suunnottomaan verenvuodatukseen ja nyt sitä ei enään voidakaan pitää tyynenä lupauksilla, joiden täytäntöönpano lepää määräämättömässä tulevaisuudessa. Kauan kiusattu ja kärsinyt kansa vaatii enemmän leipää, enemmän ihmisoikeuksia, mutta niitä ei saada niin kauan kuin sota kestää. Sodan lopettaminen taasen ehdoilla millä hyvänsä, ei miellytä enempää Saksan, kuin muittenkaan sotivien maitten kapitalisteja; ne näet ovat taipuvaisia tekemään rauhan vain sillä ehdolla, että niille taataan rauhanteossa edulliset kauppasuhteet ja tällaisia edellytyksiä kun ei ole, ei ainakaan vielä tällä kertaa, niin täytyy koettaa jatkaa sotaa kansan kiihkeistä rauhanvaatimuksista huolimatta.

Mutta tässäpä joutuvatkin hallitukset kaikissa maissa kireään asemaan. Ja mikäli voidaan viimeisiin tiedonantoihin luottaa, on Saksan hallitus tällä hetkellä tässä suhteessa kuin kahden tulen välissä; sen olisi kapitalistisien etujen kannalta katsottuna palveltava edelleenkin imperialistisia pyrkimyksiä, uhraamalla viimeisenkin tipan työväenluokan verta sodan Molokille, mutta työväen levottomuus päiväpäivältä kasvaa ja uhkaa kukistaa keisarivallan. Valtiokansleri, Bethman Holweg on jo myöntänyt, että kansan vaatimat äänioikeusvaatimukset voidaan panna käytäntöön sodankin aikana, mutta ei sekään näy voivan tyynnyttää kansaa. Ja todellisuudessa Saksan työväestö on jo kauan vaatinut paljon enempi, kuin paljasta äänioikeuden uudistamista, vaikka se on silmiinpistävimmin esiintynyt työväen vaatimusten joukossa.

Saksan valtiopäivien viimeisessä istunnossa ennen lomaa, on tunnettu sosialistinen edustaja, George Lebebour, lausunut m. m.: "Me katsomme tasavallan Saksassa tulevaksi kehitykseksi, jota on mahdoton välttää. Historia kulkee nyt eteenpäin seitsemän penikulman saappailla. Saksan kansa on todellakin osoittanut uskomatonta kärsivällisyyttä. Valtiopäivillä täytyy olla oikeus liittojen tekemiseen, rauhansopimusten vahvistamiseen ja sodan julistamiseen. Keisarillinen valtiokansleri on erotettava kun valtiopäivät sitä vaativat."

Olivatpa viimeisimmät tiedonannot Saksan sisäisestä elämästä luotettavia tai ei, tosiasia on kuitenkin se, että kansa on väsynyt sotaan ja vaatii rauhaa ja ellei se saa pian vaatimuksiaan läpi, tulee se kukistamaan keisarivallan aivan samoin kuin Venäjän köyhälistö kukisti Romanoffit. Saksan valtioviisaat hallitusherrat ovat ovelilla tempuilla onnistuneet pitämään kansan suosion puolellaan suuremmassa määrin kuin yksinvaltiaat Venäjällä, mutta kerran Saksan junkkereiltakin keinot loppuvat ja silloin niillä ei ole edessä muu kuin kukistuminen.

Yhtenä vallankumoukseen viittaavana seikkana voidaan pitää Saksan sosialistien kummankin eri ryhmän yhteisymmärryksen kasvamista, ei niin ymmärrettynä, että vähemmistöryhmä olisi muuttumassa suosiollisemmaksi hallituksen vallotuspolitiikalle, vaan siten että sotaa kannattava ryhmä alkaa tulla yhä lähemmäksi sitä kantaa, jonka sotaa vastustava ryhmä alunpitäen omaksui. Ja niin pian kuin tämä yhtyminen tapahtuu, on keisarillisen hallituksen kukistuminen varma.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

Viime hetkinä

Joitakin päiviä ennen Yhdysvaltain sotaan sekaantumista kirjotti "The New York Call" tulevista tapauksista seuraavasti:

"Sosialistipuolue taistelee sotaa vastaan viime hetkeen saakka; aina sodan julistamiseen saakka se tulee seisomaan sovittamattomalla vastustuksen kannalla. Ja niin pian kuin sota on julistettu, niin se tulee kohottamaan äänensä sotaa vastaan, olipa tuo ääni sitten vaikka kuinka heikko sen vihamielisen karjunnan rinnalla, joka nyt kaikkialla ympärillämme ilmoille kajahtaa.

"Tällä maalla saattaa olla tarpeeksi ja enemmänkin kuin tarpeeksi syitä sekaantua sotaan, mutta vain kapitalistiselta kannalta katsottuna, ei sosialistiselta —, eikä Amerikan työväenluokan kannalta katsottuna.

"Myönnettäköön oikeaksi, että kapitalisteillamme on ollut kiihokkeita, jotka heistä katsoen näyttävät kylliksi suurilta tekosyiltä. Mutta kaikki tämä johtuu heidän oikeuksiensa vaatimisesta kapitalisteina, eikä ihmisolentoina. Vain siinä valossa he voinevat pitää tätä sotaa puolustussotana.

"On totta, että saksalaiset ovat toimineet villien elukoitten tavoin. He ovat olleet julkeita ja säälimättömiä, eikä heidän tekojaan voi puoltaa, enempää kuin sitäkään voi puoltaa mitä meidän vallitsevat luokkamme nyt aikovat tehdä.

"He ovat tahallisesti asettaneet omaisuutensa, laivansa ja amerikalaiset työläiset, jotka noitten laivojen miehistöt ovat muodostaneet, suoraan saksalaisten kauhujen tielle. Ja tätä he itsepintaisesti väittävät oikeudekseen. Mutta tuo "oikeus" ei ole enempää, eikä vähempää kuin "oikeus" voiton tekemiseen. Ja tuon "oikeuden" takia on satoja tuhansia, ehkäpä miljooniakin amerikalaisia uhrattava! Vain Amerikan kapitalistien järjestelmä, eikä mikään muu, on se, joka Amerikan kansan on tuonut aivan sen inhottavan uhrialttarin partaalle, jolla ensiksi Europassa kansoja uhrata alettiin.

"Meidät 'pidettiin sodasta erossa' ei Wilsonin, eikä minkään muunkaan valtiomiehen eikä politikuksen toimenpiteitten kautta, vaan siksi että se oli tarpeellista kapitalistisen järjestelmän voimakkaimman aineksen etujen takia. Ja nyt tuon samaisen aineksen edut syöksevät meidät siihen! Juuri sen näkökantojen mukaan sota on käynyt välttämättömäksi.

"Näin ei ollut asian laita vuosi, eikä kaksi vuotta sitten. Sodasta ei silloin vielä oltu kiskottu korkeinta mahdollista voittoa? Meidän kapitalistimme eivät silloin vielä olleet korjanneet ampuma- ja sotatarvesatoaan. Mutta nyt ne ovat sen tehneet. Tämän erikoisen voittosadon kokoominen on nyt joko päättynyt tai sitten päättymässä ja kuoleman sato on nyt valmiina korjaamista varten — saatiinpa siitä sitten mitä voittoa tahansa, kunhan tuo voitto vain voidaan laskea saman korkoprosentin mukaan.

"Me sosialistit olemme jo kohta kolmen vuoden ajan varottaneet Amerikan kansaa näistä asioista. Nähtävästi nämä varotukset ovat menneet huomiota herättämättä. Jos niin on tosiaankin tapahtunut, niin emme sitä voi auttaa. Kuitenkaan ei niistä kauhujen riemujuhlasta, jotka nyt tulevat seuraamaan, voi vastuunalaisuutta meidän niskoillemme vierittää.

"Me emme ole poistaneet sitä järjestelmää, joka pääasiallisesti on vastuussa nykyisestä tilanteesta. Päinvastoin kävivät meidän sen poistamiseksi tekemämme ponnistelumme heikommiksi kun Amerikan kansalaiset, sodan tulevat uhrit, eivät halunneet meitä auttaa. Typerien lampaitten tavoin niitä on johdettu teurastettavaksi, joitakin surkuteltavasti määkien, toisia jonkun verran toisissa tunteissa, vieläpä joittenkin nähtävästi ollessa tyytyväisiä ja iloisiakin kohtaloonsa.

Me sosialistit olemme tehneet osamme niin hyvin kuin olemme voineet. Ehkä meidän olisi pitänyt tehdä enemmänkin näitten kauhujen torjumiseksi, mutta säälittelyt ja vastaväitteet ovat nyt siitä asiasta turhia ja hyödyttömiä.

"Kansa menee sotaan, koska se itse niin haluaa, eikä sitä voi auttaa. Mutta tuon sodan taustalla väjyy yhteiskunnallinen vallankumous — ja siinä on ainoa lohdutuksemme tällä kertaa. Venäjällä tuo vallankumous jo on alkanut ja Saksassa vapisevat paikat jo myöskin pahoin ja kapitalistinen omaisuus on Englannissa joutunut vallankumousta muistuttavalla tavalla hallituksen huostaan. Sodan jyrinä järkyt tää mammonan temppeliä nyt jo sen perustuksia myöten.

"Yhteiskunnallinen vallankumous olisi noissa maissa ehkäisyt sodan. Nyt kuitenkin sota tuo mukanaan yhteiskunnallisen vallankumouksen, mikä samalla myöskin tulee sodankin lopettamaan."

Yleisiä uutisia

JOUKKOVANGITSEMISIA TOIMITETAAN JOKA PÄIVÄ.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

räyksen perusteella. Presidentillä on tällainen määräysvalta v:lta 1798, eikä sitä ole käytetty sitte Yhdysvaltain ja Suur-Britannian sodan v:na 1812.

San Francisco, Cal., huhtik. 7. — Moritz von Goldstein, huomattu saksalaissynt, vakuutusasiamies, Yhdysvaltain kansalainen, asunut tässä maassa 33 vuotta, vangittiin täällä tänään Washingtonista sähköteitse tulleen määräyksen perusteella. Goldstein ei sano tietävänsä, miksi hänet on vangittu. Viranomaiset kuitenkin sanovat hänen olevan "vihollismuukalaisen".

El Paso, Tex., huhtik. 7. — Julius Smith niminen, saksalaissyntyinen Yhdysvaltain armeijasta karannut sotilas, vangittiin Juarezissa tänään samoihin aikoihin, kun sotalait, joiden mukaan armeijasta karkaaminen rangaistaan kuolemalla, tulivat voimaan. Viranomaiset eivät sanoneet tullaanko Smith telottamaan.

Birmingham, Ala., huhtik. 7. — Eräs mies, joka ilmotti nimensä olevan Johann Karl Groshuger, vangittiin saksalaisena urkkijana lähellä Caleraa tänään.

Chicago, huhtik. 7. — Rikas saksalainen kiinteimistökauppias Gustav H. Jacobsen, vangittiin kotonaan täällä viime perjantaina syytettynä salaliittoutumisesta Albert Wehden, H. L. Guptan, — Sterseckin, John Singhin ja Dhirenda Nath Senin kanssa sotaretken suunnittelusta Brittiläistä Intiaa vastaan tarkotuksella kumota brittien valta Intiassa.

New York, huhtik. 7. — Kaksi saksalaista, entinen Saksan armeijan luutnantti Arthur E. Biekowsky, 79-vuotias, joka on elänyt tässä maassa eläkkeellä 31 vuotta, ja eräs J. H. Wilkins niminen mies vangittiin täällä tänään. Heidän hallussaan sanotaan olleen kahdeksan kivääriä, haulikkoja, kahdeksan revolveria, joku määrä ampumavaroja, Yhdysvaltain karttoja, kompasseja ja muita "sotaisia" vehkeitä.

Tillamook, Ore., huhtik. 7 — Kaupungin poliisi Meyers vangitsi tänään täällä saksalaisista vanhemmista tässä maassa syntyneen Ed. Hummelin sen johdosta, että Hummelin sanotaan toivoneen saksalaisten voivan upottaa mahdollisimman paljon amerikalaisia laivoja ja että Theodore Roosevelt olisi yhdellä niistä. Tämän lausunnon antoi Hummell, poliisin kertoman mukaan, ennen kun sota julistettin.

Denver, Colo., huhtik. 7. — Kaksi saksalaista, Karl Burke ja Charles Nelson, 67-vuotias, vangittiin täällä tänään. Salapoliisit väittävät saaneensa selville, että he ovat olleet osallisina salaliitossa, joka aikoi räjäyttää kuvernööri Gunterin, kenraali-adjutantti Frank Baldwinin ja poliisipäällikkö Hamilton Armstrongin kodit sekä kolme kansakoulurakennusta. Kolme muuta "salaliittolaista" kuuluu päässeen pakoon. — Vangitsemiset toimitettiin erään Mrs. J. C. Larsonin ilmiannon perusteella. Mrs. Larson sanoo huomanneensa heidät juttelemassa eräällä kujalla.

Jacksonville, Fla., huhtik. 7. — Eräs Carl Fink niminen saksalainen ja Robert Hick's niminen neekeri vangittiin täällä tänään syytettynä "kapinallisista toimenpiteistä."

AMERIKA KIIHOTTAA VENÄLÄISIÄ JATKAMAAN SOTAA.

(Jatkoa toisella sivulla)

nitteluilla uhkaa Venäjän kansan kansanvaltaa."

Amerikan hallituksen lähettämän sähkösanoman tarkoituksena on estää venäläiset ajattelemasta rauhantekoa Saksan kanssa ja saada heidät edelleen jatkamaan kiivaasti sotaa.

Amerikan sota-agitatsioni näytnää vaikuttavan.

Pietari, 7 p. huhtik. — Virallisissa tiedonannoissa on julkaistu oikeusministeri Kerenskyn seuraava lausunto.

"Torstaina Saksan valtiopäivillä kerrotaan sosialidemokraattien enemmistöryhmän jäsenen, Eduard David'in puheessaan sanoneen, että Miljukoff kannattajineen ovat saksalaisvihollisia ja että sen johdosta on kaikki sosialidemokraattien toiveet kiinnitetty Kerenskyn ja Tsheidsen vaikutusvoimaan. Tämän johdosta on sanottava, että koska uutistoimiston antama tieto on puutteellinen, eikä siis voida varmasti päättää mitä toiveita Davidilla oli Minuun ja Tsheidseen nähden.

Jos hän tarkoittaa, että me tulisimme auttamaan erikoisen rauhan solmiamista niin silloin hän tulee musertavasti pettymään. Jos hän sitä vastaan toivoo, että Saksan kansa seuraisi meidän esimerkkiämme ja poistaisi valtaistuimelta keisarinsa niin me emme voi muuta kuin tervehtiä sitä suurimmalla myötätäunnolla, sillä se vapauttaisi meidän kätemme myöskin ja tekisi mahdolliseksi alkaa alustavat neuvottelut.

Olen vakuutettu, että kansat, jotka ovat joutuneet tähän tavattomaan sotaan ominpäin paljon helpommin pääsisivät yhteisymmärrykseen ja tyydyttävään tulokseen kuin sellaiset hallitsijat, jotka ovat osaltaan syyllisiä tähän verilöylyyn."

Sisäisiä rettelöitä ilmoitettu.

Lontoo, 7 p. huhtik. — Reuterin toimisto on Pietarista ilmoittanut, että Samaran kuvernementissa on tapahtunut useissa piireissä vakavia kahakoita. Talonpojat ovat vaatineet heti agraari-uudistuksia.

Moskovasta, Rybinskistä, Samarasta ja muista suurista kaupungeista on ilmoitettu lähetetyn suuria joukkoja sotamiehiä rintamaan.

Lähetetäänkö amerikalaisia Venäjälle.

St. Paul, 7 p. huhtik. — Fort Snelling'in sotajoukkojen komentaja majuri Houle on selittänyt, että Yhdysvaltain olisi mieluummin lähetettävä miljoonan miestä Venäjälle kuin Ranskaan. Miesten ja sotatarpeitten kuljetus ei olisi niin vaarallista Tyynellä merellä kuin Atlannilla ja samalla — niin kuuluvat majurin sanat — amerikalainen joukko voisi uudestaan saada venäläisiin todellisen taistelu-innon. Varma onkin, että sitä varten amerikalaisia sinne lähetetään, jos lähetetään. Onhan Venäjän suhteen amerikalaisilla paljon etuja valvottavanaan.

PORVARIEN JUONITTELU I. W. W:N KESKUUDESSA PALJASTUU.

(Jatkoa ensimäiseltä sivulta)

vat täydellisesti McRaen ollessa sheriffinä, paljastui myöskin syytettyjen lakimiesten hyvin suunnitellun loijaritempun avulla viime perjantaina.

Salapoliisi todistajatuolilla.

Vanderveer kutsui todistajapaikalle Harry Feinberg nimisen I. W. W.-liiton jäsenen, joka on yksi syytetyistä. Feinberg todisti eräästä puhetilaisuudesta Everettissä, jossa puhujina olivat Industrial Worker nimisen lehden toimittaja, McDonald, eräs George Reese, ja todistaja Feinberg. Ensin oli McDonald puhunut, sitten Reese ja hänen jälkeensä Feinberg. Vanderveer alkoi kysellä todistajalta mitä sanottu Reese oli puhunut. Tällöin nostivat syyttäjäloijarit navakan vastarinnan selittäen, että on asiaankuulumatonta mitä sanottu Reese oli puhunut. Tuomari on ymmällä, eikä käsitä minkätähden ei todistaja voisi todistaa mitä Reese oli puhunut. Syntyy kiivas sanasota, jossa paljastuu asioita, jotka pakoittivat syyttäjiä vaatimaan valamiehistön poistumista oikeussalista. Kun valamiehistö oli poistunut, selitti Vanderveer, että hän piti Reesen puheen sisällön tärkeänä todistuksena, koska sanottu Reese oli Pinkertonin salapoliisi ja palkattu provoseeraamaan i.w.w:läisiä. Sanottu Reese oli kehottanut i.w.w:läisiä ostamaan fosforia, punaista pippuria ja polttanut Everettin omaisuutta "39 sentin edestä", kuten Vanderveerin sanat kuuluivat. Näiden salapoliisien rötösten takia, jotka olivat samojen henkilöiden palkkaamia kuin arvoisat kantajalakimiehet, koetetaan nyt todistaa syytetyt syylliseksi, selitti Vanderveer, ja sentähden on tärkeää, että Feinbergin todistus hyväksytään.

Syyttäjä lakimies Cooley perusteli vastustustaan sillä, että vastaajat eivät ole vielä todistaneet oliko Reese salapoliisi ja vaikka olisi ollutkin, on todistettava oliko hän everettiläisten palveluksessa. Tuomari ratkaisi riidan siten, että vastaajien on ensin todistettava oliko Reese palkattu salapoliisi. Näin ollen siis Vanderveer oli ajanut asian siten, että syyttäjien omasta ja tuomarin vaatimuksesta hän pääsi todistamaan asian, jonka syyttäjät olisivat voineet estää oikeusteknillisten syiden nojalla.

Väliajan kuluttua ja lautakunnan saavuttua oikeussaliin astui todistajapaikalle Philip K. Ahern, Pinkertonin salapoliisitoimiston Seattlen osaston päällikkö. Vanderveer kysyy:

"Tunnetteko George Reesen?"

"Yes."

"Oliko hän palveluksessanne viime marraskuun 5 p:nä?"

"Yes."

"Kenen toimesta ja palkkaamana?"

"Snohomis kauntin."

"Siinä kaikki", lopetti Vanderveer äkisti.

Yllätys oli tavaton, sillä sanottu Reese esiintyi I. W. W. jäsenenä, oli Verona laivalla marraskuun 5 p:nä, vangittiin Seattlessa silloin kun toisetkin laivalla olleet ja vapautettiin vankilasta erään toisen henkilön — hänkin salapoliisi — ohella seuraavana päivänä.

Syyttäjäloijari todistajapenkille!

Toinen yllätys perjantaina tapahtui vähää ennen oikeudenistuntojen päättymistä, kun Vanderveer erään todistajan poistuttua, äkkiä käskee todistajapaikalle lakimies Cooleyn, vastaloijarinsa ja Snohomish kauntin yleisen syyttäjän apulaisen. Cooley astuu hämmästyneenä vannotettavaksi.

"Mr. Cooley, kenenkä palkkaamana ajatte tätä juttua?"

Cooleyn toveri, Los Angelesista importeerattu loijari Veitch, hyppää jaloilleen ja protesteeraa äkäisesti moisesta kysymyksestä. Tuomari kumoaa kysymyksen. Mutta valamiehistö ja kaikki oikeussalissaolijat ymmärsivät yskän.

Tähän mennessä on syytettyjen puolesta kuulusteltu noin 30 todistajaa. Useimmat ovat todistaneet deputien raakuuksista Everettin kaduilla, että I. W. W. puhujat eivät kehoittaneet väkivaltaisuuksiin tai murhapolttoihin ja että poliisipäällikkö Kelly oli valittanut useille sitä, että sheriffi McRae oli ottanut häneltä kaiken vallan ja raivosi juovuksissa, sekä, että Beverley Parkissa "kujanjuoksun" jälkeisenä päivänä oli näkynyt verta ja selviä merkkejä toimitetuista väkivaltaisuuksista. Ristikuulustelussa ovat syyttäjät etupäässä tarranneet kiinni saboteesi-kysymykseen, koettaen osoittaa, että saboteesi merkitsee omistusoikeuden loukkaamista, mutta useimmat todistajat, muutamat onnistuneemmin toiset vähemmän onnistuneesti, ovat selittäneet, että puheista päättäen he eivät käsittäneet saboteesiin sisältyvän pyhän omistusoikeuden ylenkatsomisen. Eräs todistajista, samoinkuin Vanderveer aikaisemmin, sanoi, että saboteesi ei ole mikään i.w.w:läisten keksimä käsite, vaan että se on tunnettu ammoisista ajoista työväen taloudellisissa taisteluissa. Eräässä väittelyssä samasta saboteesikysymyksestä, tuomari Ronald selitti, että oikeustieteellisesti hän ei voi sanoa onko saboteesi luokitettava rikokseksi tai ei.

Esitetyt todistukset viittaavat vahvasti, että syytetyt tulevat vapautumaan.

S. S:n.

GALVESTONIN SATAMA SULJETTU.

Galveston, Tex., huhtik. 7. — Tänään ilmotettiin, että Galvestonin satamaväylä pidetään suljettuna auringonlaskun ja -nousun välillä tästä illasta lähtien.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

Järjestömme asioita

S.S. JÄRJESTÖN LUENNOITSIJAN SANNA KANNASTON MUUTETTU MATKAOHJELMA.

Tov. S. Kannasto ilmoittaa meille ettei hän voi alottaa luentojansa ennen huhtikuun 20 p. ja siitä johtuu se, että piirikomitea on pakotettu muuttamaan päivämäärät hänen luentotilaisuuksiinsa. Tov. Sanna Kannaston muutettu matkaohjelma on seuraava:

Huhtik.
Carneyville, Wyo. 20—21 p.
Bear Creek, Mont. 22—23 p.
Red Lodge, Mont. 25—26 p.
Lehigh, Mont. 27—28 p.
Geyser, Mont. 29—30 p.

Toukok.
Stockett, Mont. 1—2—3 p.
Sand Coulee, Mont. 4—5 p.
Butte, Mont., 8—9—10 p.

Sen jälkeen jatketaan tov. Sanna Kannaston matkaa Idahoon, Washingtoniin ja edelleen läpi koko länsipiirin.

Luentoaineita ei ole vielä piirikomitealle ilmoitettu, joten niistä emme voi mainita. Kuitenkin toivomme, että osastot järjestävät luennoitsijan matkan mahdollisimman hyvin, ilmottavat siitä paikkakunnallaan ja antavat hänelle avustustaan siinä missä sitä tarvitaan. Siten on luennoitsijasta suurin hyöty paikallisille osastoille ja koko järjestöllemme.

Toverillisesti,

Länsipiirikomitea.

k:tta Tyyni Hyrskymurto.

CANADAN S. S. JÄRJESTÖN ASIOITA

CANADAN S. S. JÄRJESTÖN PUHUJAN KUSTI KOPILAN MATKAOHJELMA.

Huhtikuulla:
Merritt 10—11—12 p.
Phoenix 14—15—16—17 p.
Rossland 19—20—21—22 p.
White Lake 25—26 p.
Salmon Arm 27—18 p.
Bovie 29—30 p.

Toukokuulla:
Mara 1—2 p.
Sicomous 3—4 p.
Canmore 6—7 p.
Trochu 9—10—11 p.
Calcary 12 p.
Evkville, kaupungissa 14—15 p.
Green Waley 17—18 p.
Bingley 19—20 p.
Risula 21—22 p.
Sylvan Lake 24—25 p.
Eckville, haalilla 26—27 p.
Thorhild 30—31 ja 1 p. kesäk.

Kesäkuulla:
Radway Centre 2—3 p.
Lake Cotean 6—7—10 p.
Codena Hill 8—9 p.

Osastot ottakaa huomioonne teille määrätyt päivät ja pitäkää huoli puhetilaisuuksien järjestämisestä ja hyvin ilmoittamisesta.

Uusinta kirjallisuutta puhetilaisuuksissa saatavana, joista samoin kuin lehtitilauksista, lankeaa prosentti Canadan s. s. järjestölle.

K. K.

Yhtiökokoukselle

Muutetaanko Toveri.

Allekirjoittanut on Toverin harras kannattaja ja ollut sitä sitä asti kun ensimäinen numero ilmestyi. Tuntuu siltä kuin ei pärjäisi ollenkaan ilman Toveria, sillä aina kun se tulee, on niinkuin saisi kotoa kirjeen. Nyt kun Toveria on taas ruvettu nykimään kahtaallekin päin, Seattleen ja Portlandiin, niin oikein pelottaa, että miten siinä käy, kun Toverilla on vielä ennestään vähän velkaa, eikä rakennus kassassa rahaa paljon nimeksikään, niin näyttää todellakin uhkarohkealta ajatellakaan muuttoa ja uuden talon rakentamista.

Ennenkuin muuttamisesta puhutaan ja vielä tällaisena aikana, pitäisi ensin olla varmat tiedot siitä, mistä rahat saadaan. Mitenkäs kävi Työkansan Canadassa kun sota alkoi! Yhdysvallat on juuri syöksynyt sotaan ja senkin täytyy ottaa huomioon ennenkuin mitään muuttopäätöksiä tehdään. Mitä päättäkin, niin päättäkää vasta perinpohjaisen harkinnan jälestä, sillä toivon, ettei yhtiökokous laske Toveria tuuliajolle.

E. Ranta.

British Columbian metsätyöläisille

Jotakin olisi tehtävä, vaan mitä? Tämän kysymyksen teen B. C:n kämppätyöläisille. Tiedän kyllä, etten ollenkaan kykene ketään neuvomaan ja tiedän myöskin sen, että yksilöinä olette erittäin viisaita. Koettakaapa siis, hyvät toverit, se viisauten-